

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Enten – Eller. Første del

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 , s. III. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee1-txt-shoot-id70b0c0ea-fed4-4ddd-86e6-a149e977cdd7.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Ved sin Don Juan træder Mozart ind i den lille udødelige Skare af Mænd, hvis Navn, hvis Værker Tiden ikke vil glemme, da Evigheden erindrer dem. Og skjøndt det, naar man først er traadt ind her, er ligegyldigt, om man staaer øverst eller nederst, fordi man i en vis Forstand staaer lige høit, da man staaer uendeligt høit, skjøndt det er ligesaa barnagtigt at stride om den øverste og nederste Plads her, som om Pladsen paa Kirkegulvet ved en Confirmation, saa er jeg dog endnu altfor meget Barn, eller rettere, jeg er som en ung Pige forelsket i Mozart, og jeg maa have ham til at staae øverst, hvad det end koster. Og jeg vil gaae til Degnen og Præsten og Provsten og Bispen og det hele Consistorium, og jeg vil bede og besværges dem, at de ville opfylde min Bøn, og jeg vil anraabe den hele Menighed om det Samme, og vil man ikke høre min Bøn, ikke opfylde mit barnagtige Ønske, da træder jeg ud af Samfundet, da separerer jeg mig fra dets Tankegang, da danner jeg en Sect, der ikke blot sætter Mozart øverst, men slet ingen anden har end Mozart, og Mozart vil jeg bede at tilgive mig, at hans Musik ikke begejstrede mig til store Bedrifter, men gjorde mig til en Nar, der over ham tabte den Smule Forstand, jeg havde, og nu som oftest i stille Veemod fordriver Tiden med at nynne, hvad jeg ikke forstaaer, som et Spøgelse Dag og Nat lister mig omkring hvad jeg ikke kan komme ind i. Udødelige Mozart! Dig hvem jeg skylder Alt, hvem jeg skylder, at jeg tabte min Forstand, at min Sjæl forbausedes, at jeg forfærdedes i mit inderste Væsen, Dig hvem jeg skylder, at jeg ikke gik Livet igjennem uden at Noget var istand til at ryste mig, Dig hvem jeg takker for, at jeg ikke døde uden at have elsket, om min Kjærlighed end var ulykkelig. Hvad Under da, om jeg er mere iversyg paa hans Forherligelse end paa mit eget Livs lykkeligste Øieblik, mere iversyg paa hans Udødelighed end paa min egen Tilvær. Ja, dersom han toges bort, dersom hans Navn udslettedes, da omstødtes den eneste Pille, der hidtil forhindrede, at ikke Alt for mig styrtede sammen i et grændseløs Chaos, i et rædsomt Intet.